

'dat in het bijzonder met de RVV is overeengekomen, dat zodra moet worden opgetreden in georganiseerd verband de onderdelen van de RVV zich volledig scharen onder de leiding van de Gewestelijke Commandanten van de OD, zulks teneinde coördinatie in te voeren acties te verkrijgen. Met de KP's is in principe dezelfde overeenstemming bereikt. Echter is door het uitvallen van het grootste deel der leiders van de KP's ca. 2 maanden geleden deze overeenstemming niet bij alle onderdelen der KP's bekend . . . Hoewel op het ogenblik noch de OD, noch de RVV, noch de KP's over wapens van enige betekenis beschikken, is het in verschillende onderdelen van ons land, gezien de uiterst geringe Duitse bezetting, ongetwijfeld mogelijk als *maquis* op te treden. In dat geval ligt dan de leiding in handen van de gewestelijke, districts- of plaatselijke commandanten [van de OD]. U gelieve zich terzake te verstaan met de commandanten van de RVV en van de KP's . . . ter verzekering van een doeltreffende coördinatie'.¹

Met dat al had de OD aan de vooravond van 'Dolle Dinsdag', hoewel Six al enkele malen geschikte droppingterreinen aan Londen had opgegeven, nog in het geheel geen explosieven en wapens ontvangen – de Raad van Verzet en de Knokploegen wèl. In Londen was namelijk eind juni besloten, opnieuw te pogen wat in '42-'43 door het *Englandspiel* zo deerlijk was mislukt: na het uitzenden van speciale agenten explosieven en wapens boven bezet Nederland te droppen die volgens de aanwijzingen van de Geallieerde militaire leiding gebruikt zouden kunnen worden. In '42-'43 had de *Dutch Section* van de *Special Operations Executive* (SOE) getracht, daartoe een aparte organisatie op te richten – nu werd de zaak anders aangepakt, zulks in samenwerking met het begin februari '44 opgerichte, onder Oorlog ressorterende Bureau Bijzondere Opdrachten (het BBO). Aangezien de Nederlandse regering voor de OD slechts een taak weggelegd zag wanneer de bevrijding eenmaal daar was, werd vastgesteld dat men zich niet tot de OD zou wenden; wat de Raad van Verzet precies vermocht, was in Londen niet geheel duidelijk en wat de Landelijke Knokploegen waard waren, was aan niemand bekend. Zo geviel het dat aan de twee geheime agenten L. G. Mulholland en L. A. de Goede die samen met de marconist A. van Duyn in de nacht van 5 op 6 juli bij Epe landden², een zeer algemene opdracht was gegeven: te

¹ Tekst in Doc II-582, b-1. ² In diezelfde nacht werd een toestel met vier andere BBO-agenten boven het IJsselmeer neergeschoten; allen verdrongen.

Wat het latere lot van de Goede, Mulholland en van Duyn betreft, vermelden wij dat de Goede tot de bevrijding actief bleef; Mulholland werd als gevolg van de grote razzia te Rotterdam (10 en 11 november '44) naar Duitsland afgevoerd waar hij in Bamberg terecht kwam; van Duyn werd medio december '44 gearresteerd maar kort voor de bevrijding uit de Cellenbarakken te Scheveningen vrijgelaten.